

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **L. S.**, zastoupené JUDr. Annou Romanovou, advokátkou se sídlem Nám. 5. května 812, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2015, č. j. OAM-358/ZA-ZA04-K01-2015, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 32 Az 34/2015 – 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně advokátce JUDr. Anně Romanové **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v úhrnné výši **4 114 Kč**. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobkyně v řízení o kasační stížnosti nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen stěžovatelka) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2015. Tímto rozhodnutím nebyla stěžovatelce udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujícího skutkového stavu: Stěžovatelka žije v České republice od roku 2003, v tomto roce sem přicestovala na turistické vízum. Ukrajinu opustila kvůli problémům se svým bývalým manželem, který jí vyhrožoval, přihlášená k pobytu byla v obci X. na západě Ukrajiny, kde také 27 let žila. Před příchodem do České republiky však žila a pracovala v X na Krymu jako vychovatelka v tábore. Trvalý pobyt zde neměla. Kvůli problémům po rozvodu ztratila na Ukrajině práci a neviděla zde pro sebe žádnou budoucnost. O poskytnutí mezinárodní ochrany žádala neúspěšně již třikrát, a to v letech 2008, 2010 a 2013, její současná žádost je tedy v pořadí již čtvrtá, je si vědoma toho, že zde žije již dlouhou dobu nelegálně. Důvodem pro podání žádosti je nejistá bezpečnostní situace na Ukrajině, navíc v místě jejího posledního bydliště na Krymu, kde před odjezdem do ciziny také pracovala, by jí hrozilo i pronásledování pro její proukrajinské názory.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že stěžovatelka žádá o poskytnutí mezinárodní ochrany ze stále stejných důvodů (nestabilní politická situace na Ukrajině, potíže s bývalým manželem, ekonomické důvody a snaha o legalizaci pobytu v České republice), které přiznání této ochrany neumožňují. Napadené správní rozhodnutí proto vyhodnotil jako zákonné.

Kasační stížnost podala stěžovatelka z důvodů, jež sice explicitně nedefinovala, ale jež by bylo možno podřadit ustanovení § 103 odst. 1 písmeno b) s. ř. s. Stěžovatelka totiž v zásadě zopakovala důvody uvedené již ve správním řízení i v řízení před krajským soudem a poté navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak napadený rozsudek, tak i předcházející správní rozhodnutí. Důvod přijatelnosti kasační stížnosti spatřovala v tom, že v současné době zajišťuje nepřetržitou péči o nemohoucí občanku České republiky paní I. T., která již není schopna se pro svůj věk (89 let) o sebe postarat, nemá žádné příbuzné a navíc pochází z města X, stejně jako stěžovatelka. V tomto spatřuje přesah vlastních zájmů a zároveň důvod pro poskytnutí azylu nebo doplňkové ochrany.

Podle § 104a s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vysslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

V projednávané věci stěžovatelka nepředestřela žádnou právní otázku, jež by mohla mít obecný dopad na judikaturu krajských soudů a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit za účelem sjednocování judikatury, takovou otázku nenašel ani soud sám z obsahu spisů. Péče o nemohoucí starou paní, kterou uvádí stěžovatelka, je zajisté počinem lidsky chválným, z hlediska definice přijatelnosti obsažené v zákoně však počinem irrelevantním. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Ustanovené zástupkyni stěžovatelky advokátce JUDr. Anně Romanové přiznal Nejvyšší správní soud odměnu za jeden úkon právní služby (sepis kasační stížnosti) ve výši 3 100 Kč (§ 7 a § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), k níž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (13 odst. 3 citované vyhlášky), celkově tedy 3 400 Kč Vzhledem k tomu, že jmenovaná je plátkyní DPH, navýšil tuto částku s přihlédnutím k § 57 odst. 2 s. ř. s. o 714 Kč (DPH 21%), takže úhrnem přiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů v částce 4 114 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Nejvyšší správní soud nepřiznal zástupkyni stěžovatelky

pokračování

odměnu za úkon převzetí a příprava zastoupení, neboť ustanovena byla usnesením Krajského soudu v Hradci Králové již pro řízení o žalobě.

Náklady zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. května 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu